

Finantslovsforlaget en Antydning af, at den ærede Minister mulig vilde gjøre Skridt til at ophæve den gamle og forældede Færgoordning, der findes mellem Lolland og Langeland, og som er i den Grad uheldig, at den virkelig trænger til Forbedring. Der har ved privat Initiativ i 5 Aar været etableret en Dampffibssart mellem Nakflov og Spodsbjerg. Private Folk have givet Penge dertil, men den har aldrig nogensinde givet Udbytte, derimod stadig Gjæld, og den er kun bleven holdt vedlige, fordi Staten ikke har gjort Noget for, at en bedre Ordning kunde træffes. Det vil vist ikke være ubekendt, at dette Forhold har affødt forskjellige Processer med Færgemanden i Laars. En Sag har Selskabet tabt, en anden Sag er i Gang og en tredje trues der med, saaledes at Selskabet har maattet ophøre med at færg inellem Spodsbjerg og Nakflov, og Rejsene ere derfor tvungne til, naar de komme til Nakflov og ville til Korsør eller Spodsbjerg, at kjøre to Mil fra Nakflov til Laars og derfra i aaben Baad at sætte over et af Danmarks farligste Færvande, i Stedet for at man kunde have et Dampffib i Havnen, for at Løbet af nogle faa Timer kunde føre Passagererne til deres Bestemmelsessted. Der er en saa besynderlig Ordning i disse Forhold, at den i Virkeligheden i høi Grad trænger til at afløses, og jeg skal derfor bede den ærede Indenrigsminister, som jeg er overbevist om i høi Grad interesserer sig for Forbedringen af Samferdselsmidlerne, at han vil have det her Berørte i venlig Erindring.

Marineministeren: Der er ikke under denne Forhandling fremkommet mange Spørgsmaal angaaende Marineministeriet, og jeg skal derfor fatte mig i Korthed. Blandt de mange Tegne, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) i det foreliggende Finantslovsforlag havde fundet paa Mangel paa Smødekommene fra Ministeriets Side over for dette ærede Thing, var ogsaa det, at der i Aar, ligesom i de tidligere Aar, var forlangt Bevilling til et Pandserffib. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem gjør Regjeringen fuldstændig Uret, naar han mener, at dette skulde være et Tegn paa Mangel paa Smødekommene. Af Forhandlingerne i dette Thing i de to sidste Aar angaaende dette Spørgsmaal, vil det nemlig fremgaa, at f. Ex. i næstforegaaende Samling flere af de Medlemmer, som da stemte imod en Bevilling til et Pandserffib, udtrykkelig udtalte — det var saaledes Tilfældet med det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) — at de ikke betragtede denne Negtelse af Bevillingen som en Opgivelse af at bygge Pandserffibe her hjemme, men kun som en Udsættelse. Naar der altsaa kun skulde være Tale om en Udsættelse, saa er Tiden virkelig nu kommen til igjen at tage fat paa denne Sag. I forrige Samling blev det fremhævet i

den Betænkning, som blev afgiven af et Mindretal i Finantsudvalget, der for Resten desværre fik Flertal her i Salen, at det i det Mindste tildels var politiske Grunde, som bevirkede Negtelsen, og dernæst blev der tilføjet, at man, forinden en Forhandling om Forsvarsvæsenet i det Hele havde fundet Sted her i Thinget, nærede Tvivl om, hvor vidt det vilde være rigtigt, at anvende saastore Summer paa et enkelt Skib. Hvad nu angaar de politiske Forhold, og navnlig ogsaa den Mistillid, som da fandt Sted over for Regjeringen, skal jeg bemærke, at det jo dog ikke er givet, at den i Aar skal komme igjen med samme Styrke, saaledes at disse Forhold atter skulde blive afgjørende i et Spørgsmaal, der dog maa ligge os Alle, til hvilket Parti vi end høre, lige meget paa Hjerte, nemlig Spørgsmaalet om Landets Forsvar. Dernæst er det jo naturligt at ønske, at den omtalte Forhandling kunde finde Sted saa snart som muligt, men dertil vil der ogsaa inden ret lang Tid blive fuld Anledning, nemlig naar Lovudkastene om Hævens og Sværnets Ordning blive forelagte for dette Thing. At disse Udcast ikke ere blevne forelagte lige strax ved Samlingens Begyndelse, synes mig at være meget let forklarligt, da der i et af Ministerierne nemlig i Krigsministeriet, har fundet et Personffite Sted. — Der er endnu en Sag, jeg vil berøre, nemlig det Spørgsmaal, der blev reist af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christiansen) angaaende Forholdene ved fremmede Skibes Fiskeri paa Sjyllands Vestkyst. Om denne Sag har der allerede for ikke faa Aar siden været ført Forhandlinger mellem Indenrigsministeriet og Marineministeriet, men Grunden til, at der hidtil ikke er gjort Mere for den, ligger udelukkende i, at Marinen ikke har haft et Skib til sin Disposition, der var skiftet til et saadant Brug. I 1871 sendte man Skonnerten „Fylla“ derover, og det er ogsaa omtrent det eneste Skib, som er skiftet dertil, men det er jo ellers, som de Herrer vide, stationeret ved Island. Det kan ikke undværes der, hvad man erfarede ved den Foranstaltning, som blev truffen i 1871, idet Skibet da fannedes paa Island. I Overigt gjorde det heller ikke stor Nytte paa Vestkysten, eftersom det først kom dertil, da den egentlige Fisketid var forbi, og derfor blev der heller ikke sendt noget Skib til Vestkysten i 1872 og 1873. Det vil nu erindres, at der ved Slutningen af Samlingen ifjor blev reist en Diskussion om denne Sag, ligeledes af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Christiansen), og dette gav mig da Anledning til at sætte mig ind i den, hvad jeg ikke tidligere havde gjort. Det blev mig nu magtpaaliggende at gjøre Noget i denne Retning; hvad der tidligere er gjort derved, kan ikke være tilfredsstillende, hvilket dog kun er foranlediget ved, at der virkelig ikke har været noget Skib, som passede til denne Post. Jeg antog imidlertid, det var bedre at gjøre No-